

foretaget en uafhængig vurdering af Amsterdamtraktatens forhold til grundloven, for sagen er jo, at det ville være meget mærkeligt, hvis Justitsministeriet var nået frem til en anden fortolkning af Amsterdamtraktatens forhold til grundloven end den, som regeringen løbende har givet udtryk for under processen. Dét ville have været højest ejendommeligt.

Og det skyldes selvfølgelig enten, at regeringen løbende har lyttet til Justitsministeriet, eller at man i Justitsministeriet har vidst, hvad det var for et produkt, man skulle levere.

Og når jeg tør sige det så klart fra Folketingets talerstol, som jeg gør, er det naturligvis, fordi vi i Dansk Folkeparti har kigget den redegørelse om forholdet mellem Amsterdamtraktaten og grundloven og om spørgsmålet om suverænitetsafgivelse, som den 6. oktober i år er kommet fra Justitsministeriet, meget nøje igennem og faktisk finder, at der er belæg for at sige, at der i den redegørelse er mangler, idet der er nogle ting, der ikke er redegjort godt nok for.

Det er også derfor, vi har været medvirkende til at tage initiativ til at stille et supplerende spørgsmål i Europaudvalget for at få belyst de mangler, som vi i hvert fald på tre områder mener der er i redegørelsen, og det handler helt specifikt om spørgsmålet om suverænitetsafgivelse inden for art. 119 om ligestilling, art. 129 om folkesundhed og art. 209 A om svig.

Jeg tror ikke, svaret er kommet til Europaudvalget endnu; jeg har i hvert fald ikke set det. Og jeg må jo med ærgrelse konstatere, at mange af de svar, vi får på spørgsmål stillet til Justitsministeriet, tager det utrolig lang tid at få. Det er en utrolig lang besvarelsestid, der er. Og hvis vi kommer op i nærheden af de besvarelestider, jeg som folketingsmedlem har været udsat for fra Justitsministeriets side i det seneste års tid, når vi simpelthen ikke at få svaret på det udvalgs spørgsmål, jeg har været med til at stille, før efter folkeafstemningen, for jeg har været udsat for svartider i Justitsministeriet på over 1 år i flere spørgsmål, og det er klart, at hvis det også bliver tilfældet her, når vi ikke at få svaret.

Derfor er vi i Dansk Folkeparti meget optaget af at sikre, at andre juridiske eksperter end eksperterne i Justitsministeriet får mulighed for at vurdere disse spørgsmål, og vi synes, det er et utrolig relevant spørgsmål at stille, om det ikke er nødvendigt at sikre flere forskellige ekspertvurderinger af disse spørgsmål.

Et af de argumenter, der er imod det forslag, som Enhedslisten har fremsat, og som Dansk Folkeparti jo med denne argumentation meget varmt støtter vedtagelsen af, er så, at de partier, der ønsker en sådan vurdering foretaget af eksperterne eksperter, bare selv kan betale for den, for de får jo nogle midler stillet til rådighed til oplysningsaktiviteter omkring Amsterdamfolkeafstemningen.

Det er et af de mest mærkværdige argumenter for at afvise sådan et forslag, jeg har hørt, når man tager højde for, at regeringsapparatet udsender pjece efter pjece, der argumenterer for et ja, og det samtidig er sådan, at de oplysningsmidler, der er tildelt – for man vil jo ikke lave den fælles publikation om holdningerne, som vi skal diskutere under det næste punkt på dagsordenen – er fordelt efter mandattal, selvfølgelig med det resultat, at der i forhold til den normale EU-stillingtagen i befolkningen er en kolossal skævvridning af mulighederne for at informere om Amsterdamtraktaten – for den er jo delt helt anderledes, end Folketingssalen er – og så er det utroligt at skulle se en sådan argumentation imod et forslag, som bygger på, at så kan man bare tage af de sparsomme midler, som man blandt modstanderorganisationerne og -partierne har til oplysningsaktiviteter, til at få foretaget en sådan alternativt juridisk vurdering.

Så jeg synes, de argumenter, der er kommet, slet ikke hænger sammen, og jeg synes faktisk, at der er et behov.

Jeg mener, at vi har taget fat om nogle af de ting, der ligger i den redegørelse fra oktober i år, vi har fået, gør, at vi faktisk vil føle os på mere sikker grund for at tage den politiske debat, som hr. Ole Stavad jo også har efterlyst flere gange, nemlig ved at have et bedre retligt grundlag end det, der ligger nu.

Jeg er ikke tryk ved, at vi når at få det tilstrækkeligt belyst fra Justitsministeriets side, og derfor mener vi i Dansk Folkeparti, at der er et klart behov for, at vi får involveret andre juridiske eksperter i den opgave.

(Kort bemærkning).

Addi Andersen (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Thulesen Dahl, at han ikke ved meget om, hvordan det er at være embedsmand. Jeg har været embedsmand i mange år, og en embedsmand arbejder loyalt for det til enhver tid siddende flertal, hvad enten han kan lide det eller ej. Sådan er det